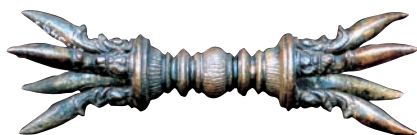

บัญชีแดง
รายการโบราณวัตถุของกัมพูชา
ที่อยู่ในบัญชีเสี่ยง

INTERNATIONAL COUNCIL OF MUSEUMS
CONSEIL INTERNATIONAL DES MUSEES
CONSEJO INTERNACIONAL DE MUSEOS

บัญชีแดง

RedList
ListeRouge
บัญชีแดง **ICOM**

บัญชีแดง

รายการโบราณวัตถุของกัมพูชาที่อยู่ในบัญชีเสี่ยง

เป็นเวลากว่าสองพันปีที่ชาวขอมได้สร้างสรรค์งานศิลปะ ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่ามีความค่าทางสุนทรียภาพอย่างสูง งานศิลปะเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นองค์ประกอบสำคัญของโบราณสถานนับพันแห่งที่มีอยู่ทั่วไปในประเทศกัมพูชา ที่เป็นหลักฐานสำคัญอันแสดงให้เห็นถึงประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่ของอาณาจักรขอมโบราณ เรื่องราวยุคก่อนประวัติศาสตร์ของกัมพูชาก็มากมาย ที่ยังไม่ได้รับการค้นพบ และศึกษาค้นคว้าเป็นข้อมูลต่อไป การลักลอบขุดค้นแหล่งโบราณคดีและโบราณสถานต่างๆ ที่เป็นอดีตของเขมรนั้น นับว่าเป็นการปล้นโอกาสของชาวโลก ที่จะได้เรียนรู้และเข้าใจถึงเอกภาพของจุดกำเนิดและวิวัฒนาการอันต่อเนื่องของอารยธรรมเขมร จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งยวด ที่จะต้องทำให้การค้าโบราณวัตถุอย่างผิดกฎหมายหมดไปโดยเร็ว

หากท่านมีความสงสัยว่าวัตถุใดเป็นโบราณวัตถุที่ผิดกฎหมาย กรุณาติดต่อไปยังหน่วยงานรัฐบาลกัมพูชา ดังนี้ :

Patrimony Police Ministry of Interior, Cambodia

Phone: + 855 (0) 12 826 015

Fax: + 8555 (0) 23 726 975

Contact: General TAN Chay

Ministry of Culture and Fine Art. Cambodia

Phone: + 856 (0) 12 872 703/16 825 893 /

16 873 328

Fax: + 856 (0) 23 218 147

Email: ok_sophon@yahoo.com

Contact: H E Mr. OK Sophon

National Museum of Cambodia (Phnom Penh)

Phone / Fax: + 856 (0) 23 21 211 753

Email: museum_cam@camnet.com

Contact: Mr. HAB Touch

มรดกทางวัฒนธรรมของกัมพูชาได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายและข้อตกลงดังต่อไปนี้ :

กฎหมายกัมพูชา

พระราชกฤษฎีกาที่ 0298/12 ฉบับที่ 2 ว่าด้วยการจัดตั้ง APSARA, 19 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1995

พระราชกฤษฎีกาที่ 0199/18 ฉบับที่ 2 ว่าด้วย APSARA, 22 มกราคม ค.ศ. 1999

พระราชกฤษฎีกา ที่ 001/NS ว่าด้วยการก่อตั้งเขตคุ้มครองทางวัฒนธรรม, พฤษภาคม ค.ศ. 1994

พระราชกฤษฎีกา ที่ 0196/26 ว่าด้วยการคุ้มครองมรดก ทางวัฒนธรรม , 25 มกราคม ค.ศ. 1996

พระราชกฤษฎีกา ฉบับย่อยที่ 98 ว่าด้วยการดำเนินการ

การคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ,

17 กันยายน ค.ศ. 2002

พระราชกฤษฎีกา ที่ 0705/323 ว่าด้วยการโอนเกาะแกร์ ไปอยู่ภายใต้การดูแลของ APSAR

พระราชกฤษฎีกา ที่ 0504/070 ว่าด้วยการจัดตั้งแหล่งโบราณสถานเกาะแกร์,

5 มิถุนายน ค.ศ. 2004

ข้อกำหนด, 10 กันยายน ค.ศ. 1992 เกี่ยวกับกฎหมายและวิธีพิจารณาความอาญา

และการดำเนินคดีในประเทศกัมพูชาในระยะเปลี่ยนแปลง

มาตรา 47: การรับและปกป้องวัตถุทางวัฒนธรรม

ข้อกำหนด, 10 กันยายน ค.ศ. 1992

เกี่ยวกับกฎหมายและวิธีพิจารณาความอาญา

และการดำเนินคดีในประเทศกัมพูชาในระยะเปลี่ยนแปลง

มาตรา 44: การกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทาง วัฒนธรรม

สนธิสัญญานานาชาติ

อนุสัญญากรุง Hague ว่าด้วยเรื่องการป้องกันคุ้มครอง

ทรัพย์สินทางวัฒนธรรม ในกรณีความขัดแย้งทางอาวุธและการตกลงครั้งแรกของกรณีนั้น,

14 พฤษภาคม พ.ศ. 1954

อนุสัญญา UNESCO ว่าด้วยเรื่องแนวทางการขุดค้น และป้องกันการกระทำผิดกฎหมายว่า

ด้วยการนำเข้าหรือส่งออก การขายโอนความเป็นเจ้าของทรัพย์สินทางวัฒนธรรม

14 พฤศจิกายน ค.ศ. 1970

อนุสัญญา UNIDROIT

ว่าด้วยเรื่องการขโมยหรือการนำออกซึ่งวัตถุทางวัฒนธรรมอย่างผิดกฎหมาย

24 มิถุนายน ค.ศ. 1995

อนุสัญญา ว่าด้วยเรื่องการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมใต้น้ำ

6 พฤศจิกายน ค.ศ. 2001

อนุสัญญา เรื่องการป้องกันคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

17 พฤศจิกายน ค.ศ. 2003

อนุสัญญา ว่าด้วยเรื่องการคุ้มครองและส่งเสริมการแสดงออกทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย

20 ตุลาคม ค.ศ. 2005

ข้อตกลงระหว่างประเทศ ที่ประเทศกัมพูชา มีกับ

ประเทศไทย และ สหรัฐอเมริกา

คำนำ

รัฐบาลกัมพูชาได้ ถือเป็นมาตรการสำคัญ ในการป้องกันมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ แต่ถึงกระนั้น การลักลอบขุดค้น และการทำลายแหล่งโบราณคดีต่างๆยังมีอยู่อย่างมากมาย เป็นเวลาหลายสิบปีมาแล้ว ที่เหล่าพวกโจรกรรมได้เน้นความสนใจไปที่ วัดที่ถูกทำลายโดยไฟไหม้ และชิ้นส่วนของประติมากรรมหิน ของสมัยพระนครและหลังพระนคร ระยะหลังนี้ ได้เริ่มมีการลักลอบขุดในบริเวณแหล่งฝังศพสมัยก่อนประวัติศาสตร์ ซึ่งมีอยู่ทั่วประเทศอีกด้วย

การค้นหาวัตถุโบราณเขมรถูกกระตุ้นโดยความต้องการของท้องถิ่น พอๆกับความต้องการของตลาดนานาชาติ การลักลอบค้าขายโบราณวัตถุอยู่ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ไปจนถึงศตวรรษที่ 19 ไม่ว่าจะเป็นประเภทใด หรือ ทำด้วยวัสดุใด ทำให้ประเทศกัมพูชาต้องสูญเสียมรดกทางวัฒนธรรมไปเป็นอย่างมาก ทุกวันนี้ ประติมากรรม ชิ้นส่วนสถาปัตยกรรม เอกสารโบราณทางศาสนาโบราณวัตถุที่เป็นสำริด เหล็ก ไม้ และเครื่องปั้นดินเผา ยังคงถูกลักลอบส่งออกอย่างผิดกฎหมายด้วยสถิติที่น่าตกใจ

ทรัพย์สินสมบัติทางวัฒนธรรมของประเทศกัมพูชา มีความสำคัญมากต่อคนกัมพูชา ความภาคภูมิใจที่ชาวกัมพูชามีต่อมรดกของตนเอง จะเห็นได้จากสัญลักษณ์บนธงชาติ ที่เลือกเอาโบราณสถานปราสาทนครวัดมาประดับ ยิ่งไปกว่านั้น สถานที่ที่สำคัญ เช่น อุทยานประวัติศาสตร์นครวัด ซึ่งเป็นที่นิยมชมชอบของนักท่องเที่ยวทั่วโลก ยังนำมาซึ่งรายได้ที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศกัมพูชา ดังนั้นภัยคุกคามต่อมรดกทางวัฒนธรรมของกัมพูชา จึงเป็นเรื่องที่ชุมชนนานาชาติให้ความสำคัญอย่างจริงจัง

จุดมุ่งหมาย

บัญชีแดงนี้มีความมุ่งหมายที่จะช่วยพิทักษ์สถาน นักสะสม ผู้ค้างานศิลปะ ผู้ค้าของเก่า เจ้าหน้าที่ศุลกากร และเจ้าหน้าที่ ที่มีหน้าที่ ทางกฎหมายทั้งหลาย ในการมีข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุที่อาจถูกลักลอบและนำส่งออก โดยไม่ถูกกฎหมายจากประเทศกัมพูชา เพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติภารกิจดังกล่าว บัญชีนี้จะมิภาพ และรายละเอียด ของโบราณวัตถุประเภทต่างๆ ในกลุ่มเสี่ยง ที่อาจจะมาปรากฏอยู่ตลาดค้าของเก่า โบราณวัตถุเหล่านี้ อยู่ภายใต้การปกป้องคุ้มครองของกฎหมาย กัมพูชา ซึ่งห้ามการขายและการส่งออกนอกประเทศ เมื่อเป็นเช่นนั้น ICOM ขอความร่วมมือจากทุกหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ อย่าได้กระทำการ ซื้อขายใดๆ ก่อนที่จะได้ตรวจสอบอย่างละเอียด ถึงที่มา ของวัตถุ และเอกสารรับรองที่มาของวัตถุนั้นอย่างละเอียด

เนื่องจากโบราณวัตถุของกัมพูชามีมากมายหลากหลายประเภท ดังนั้นจึงไม่สามารถลงรายละเอียดรายการทั้งหมดได้ในบัญชีแดงของวัตถุโบราณที่อยู่ในบัญชีเสี่ยง หากพบ โบราณวัตถุใดๆก็ตาม ที่สงสัยว่าจะอาจมา จากประเทศกัมพูชา ควรต้องมีการตรวจสอบเป็นพิ เศษอย่าง ละเอียดระมัดระวังก่อนเสมอ

สงวนลิขสิทธิ์ © Andrew Burke

ปัจจุบันนี้ ในประเทศกัมพูชา มีอุตสาหกรรมด้านหัตถกรรมพื้นเมืองที่รุ่งเรือง มีการผลิตผ้าทอ เครื่องเงิน หินและ ไม้แกะสลัก ที่เลียนแบบมาจากโบราณวัตถุ ซึ่งการค้าของหัตถกรรมพื้นเมืองเหล่านี้ เป็นการสืบทอดศิลปกรรมประเพณีของชาวกัมพูชาที่สำคัญ ดังนั้น การเผยแพร่บัญชีแดงนี้ ไม่มีเจตนาจะทำให้เกิดอุปสรรคต่อการดำเนินการดังกล่าวแต่อย่างใด

บัญชีแดงรายการโบราณวัตถุข

บัญชีแดงแบ่งออกเป็นประเภทดังนี้ ตามแต่นิคมของวัตถุว่าทำด้วยอะไร ภาพประกอบแสดงถึงของแต่ละประเภทได้มาจาก National Museum of Cambodia จาก Ecole Française d'Extrême Orient และจากองค์กรการ Heritage Watch โดยมีอักษรย่อตามลำดับ MNC, EFEO, HW ในการสงวนลิขสิทธิ์ ในขณะที่พิมพ์เอกสารฉบับนี้ ภาพเหล่านี้ไม่ ใชภาพของโบราณวัตถุที่ถูกขโมยไป เป็นเพียงภาพของวัตถุประเภทต่างๆที่เป็นที่หมายตาในการลักลอบนำออก ในการแบ่งกลุ่มนั้น วัตถุต่างๆจะแบ่งตามประเภทวัสดุ และแบ่งแยกย่อยออกเป็น 4 ยุค รายการโบราณวัตถุของกัมพูชาที่อยู่ในบัญชีเสี่ยงแบ่งตามประเภท

หิน (และพลอย)

ยุคก่อนประวัติศาสตร์ (ระหว่างศตวรรษที่ 5 ก่อนคริสต์ศักราช ถึง คริสต์ศักราชที่ 5)

ก. เครื่องมือ ผึ่งถากไม้ ขวาน เครื่องมือใช้ตัด เป็นรูปขวาน ขนาด 10 - 14 ซม (รูป 1)

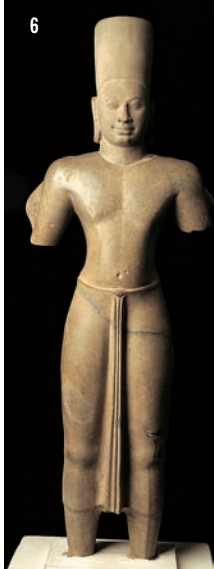
ข. ลูกปัด ส่วนมากจะเป็นพลอย เช่น carnelian สีส้ม หินโมรา ริวสีน้ำตาล บางลูกแกะสลัก (รูป 2, 3)

1. ผึ่งถากไม้ หิน 15 x 18 ซม © HW
2. ลูกปัด carnelian หินโมรา 4 ซม © HW
3. ลูกปัด หินโมรา © HW

ยุคก่อนอาณาจักรเมืองพระนคร (คริสต์ศักราชที่ 6 ถึง คริสต์ศักราชที่ 8)

ก. รูปปั้น เต็มตัว หรือบางส่วน (มือ เท้า ศีรษะ ลำตัว) เป็นรูปคนและสัตว์ (รูป 4-5-6-7)

4. ลึงค์ หินทราย 83 x 25 x 24 ซม © NMC
5. ศีรษะพระพุทธรูป หินทราย 27 x 16 x 17 ซม © NMC

6. พระนารายณ์หรือพระวิษณุ หินทราย 133 x 48 x 25 ซม © NMC
7. พระคเณศ หินทราย 76 x 42 x 20 ซม © NMC

ข. ส่วนและชิ้นส่วนสถาปัตยกรรม เสาเล็ก เสา ทับหลัง จักรฐาน และรูปสลักนูน (รูป 8-9)

ค. จารึก บนแผ่นจารึก ฐาน (รูป 10)

8. ทับหลัง หินทราย 34 x 109 x 21 ซม © NMC
9. ทับหลัง และเสา หินทราย 171 x 16 (เส้นผ่าศูนย์กลาง 15 ซม) © NMC
10. แผ่นจารึก มีรูปโคอุศุภราช (Nandin) บนดอกบัว © NMC

องกัมพูชาที่อยู่ในบัญชีเสี่ยง

ยุคอาณาจักรเมืองพระนคร (คริสต์ศักราชที่ 9 ถึง คริสต์ศักราชที่ 13)

ก. **รูปปั้น** รูปปั้นทั้งตัว หรือบางส่วน (มือ เท้า ศีรษะ ลำตัว) เป็นรูปคนและสัตว์ (รูป 11-12)

ข. **ส่วนและชิ้นส่วนสถาปัตยกรรม** (รูป 13-14-15)

ค. **หินบด** หินแบนซึ่งถูกใช้จนแว้งลึก จะใช้กับแท่งบดทำจากหินเช่นกัน (รูป 16)

ฆ. **แผ่นจารึก** (รูป 17)

17. แผ่นจารึกพระยม (Yama)
ซีกระบือ 60 x 43 x 14 ซม © NMC

ยุคหลังอาณาจักรเมืองพระนคร (คริสต์ศักราชที่ 14 ถึง ต้นคริสต์ศักราชที่ 20)

ก. **ใบเสมา** หลักเขต แทนหินรูปตั้งมียอดแหลม บางที่มีรูปเกี่ยว กับศาสนาพุทธอยู่บนยอด (รูป 18)

11. นางอัปสร หินทราย 125 x 26 x 26 ซม © NMC

12. พระคเณศ พระอุมา เจ้ามแมคงคา หินทราย 101 x 53 x 13 ซม © NMC

13. ทับหลัง หินทราย 60 x 173 ซม © NMC

14. ราว หัวบันได นาคและครุฑ
158 x 94 x 50 ซม © NMC

15. ภาพสลักนูนต่ำพระโลเกศวร
(Lokesvara) มีหลายมือ หินทราย
230 x 180 x 31 ซม © NMC

16. หินแบนและแท่งบด หินทราย © EFEO

17

18

18. เสมา หินทราย
59 x 32 x 9.5 ซม © NMC

บัญชีรายการโบราณวัตถุข

โลหะ (สำริด ทองแดง เหล็ก ทอง และเงิน)

ยุคก่อนประวัติศาสตร์ (ระหว่างศตวรรษที่ 5 ก่อนคริสตศักราช ถึง คริสตศักราชที่ 5)

ก. สิ่งของใช้ในพิธี กลองสำริด ขนาดกว้าง มีเวอคอด ด้านบนประดับดาวตรงกลาง โถรูปสูงมี ลวดลายประดับ และกระดิ่ง (รูป 19-20)

ข. เครื่องประดับ สร้อยข้อมือ ลูกปัด กำไล แหวนประดับเป็นหัวกระเบื้อง ต่างหู และกระຈก ชินที่เป็นสำริดมักจะมียาวเกลียวกระຈมกระຈิม (รูป 21)

ยุคก่อนอาณาจักรเมืองพระนคร (คริสตศักราชที่ 6 ถึง คริสตศักราชที่ 8)

ก. รูปปั้น เป็นเทวรูป หรือรูปสัตว์ในตำนาน (รูป 22-23)

ยุคอาณาจักรเมืองพระนคร (คริสตศักราชที่ 9 ถึง คริสตศักราชที่ 13)

ก. สิ่งของใช้ในพิธีและพิธีทางศาสนา วัชร (vajra) กระดิ่ง หอยสังข์ สามขา และที่ปัก รูป ตาขอยกคาน รถลาก ทองแดง (รูป 24-25-26-27)

24. ตาขอยกคานรับยกคานหาม มีหัว สำริด © NMC

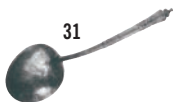
ข. เครื่องประดับ แหวน ต่างหู มงกุฎ สร้อยคอ กำไลข้อเท้า ข้อแขน และกระຈก สำริดและทอง (รูป 28)

ค. เครื่องใช้ ขัน / ทัพพี ขาม ตะไกร (รูป 29)

ฆ. รูปปั้น (รูป 30)

ยุคหลังอาณาจักรเมืองพระนคร (คริสตศักราชที่ 14 ถึงต้น คริสตศักราชที่ 20)

ก. เครื่องใช้ ขัน โถ ขาม หม้อ / กาชา สำริด (รูป 31-32-33)

31. ทัพพี สำริด 30 ซม © EFEO
32. เตาปูน สำริด 17 x 16 ซม © EFEO
33. เครื่องใช้ โลหะ © EFEO

ข. อาวุธ กริช ดาบ เหล็ก ส่วนมากมีลวดลายบนด้าม

34. กริช สำริด 25 x 8.5 x 2 ซม © EFEO

ค. สิ่งของใช้ในพิธีทางศาสนา กระดิ่ง ตาขอยกคาน เครื่องตี เช่น ฆ้อง ฉิ่ง ขนาดต่าง ๆ เชิงเทียน เขียนหมาก (รูป 35-36)

19

20

21

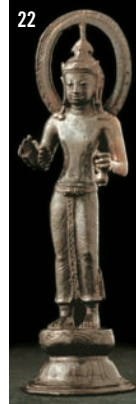
19. ระฆัง ทองแดง 57 x 27.5 x 32 ซม © NMC

20. กลอง ทองแดง 56.5 x 95 ซม © NMC

21. กำไล ทองแดง 9-19 ซม © HW

22. พระโลเกศวร (Lokesvara) ทองแดง 24 x 7 x 7 ซม © NMC

23. กระบือ พาหนะของพระศิวะ ทองแดง 36 x 64 x 32 ซม © NMC

22

23

25

26

27

25. กระดิ่งใช้ในพิธี 14 x 7 ซม © NMC

26. วัชร (vajra) สำริด 12.5 x 4 x 4 ซม © NMC

27. สังข์ บนฐานตั้ง สำริด 29 x 11 x 11 ซม © NMC

28. แหวน ทองสัมฤทธิ์ 4.7 x 1.7 ซม © NMC

29. ขามหมาก โลหะ 41 x 9.7 ซม © EFEO

28

29

30. รูปปั้นผู้หญิงนั่งคุกเข่า เป็นที่วางกระຈก สำริด 34 x 24 ซม © NMC

30

33

34

35

36

35. พระพุทธรูป เงิน 36.7 x 28 x 14 ซม © NMC

36. เชิงเทียน 25 x 10.5 x 0.7 ซม © NMC

องกัมพูชาที่อยู่ในบัญชีเสี่ยง

อินทรียัตถุ

ยุคหลังอาณาจักรเมืองพระนคร (คริสต์ศักราชที่ 14 ถึงต้น คริสต์ศักราชที่ 20)

ก. ส่วนในการก่อสร้าง ประติมากรรม แผ่นไม้แกะสลัก (รูป 37)

37. แผ่นไม้แกะสลัก © EFEO

37

ข. พระพุทธรูป แกะสลัก ส่วนมากจะทำด้วยไม้ ลงน้ำมัน ทองเปลว ทาสีและติดกระจก (รูป 38)

38. คนั่งสาวตมุนต์ ไม้แกะสลัก เคลือบด้วยครั่งสีแดง และสีทอง 92 x 42 x 54 ซม © NMC

38

ค. จารึก บนใบลาน และ/หรือ กระดาษ (รูป 39)

39

39. จารึก ใบลาน 55.5 x 5.5 x 8.5 ซม © NMC

เครื่องปั้นดินเผาและแก้ว

ยุคก่อนประวัติศาสตร์ (ระหว่างศตวรรษที่ 5 ก่อนคริสต์ศักราช ถึง คริสต์ศักราชที่ 5)

ก. แจกันและภาชนะ หม้อ ขาม จาน ขามมีขาตั้ง (รูป 40)

ข. เครื่องประดับดินเผา ที่ติดบา (รูป 41)

ค. ลูกปัดแก้ว ส่วนใหญ่จะเป็นลูกเล็ก ๆ ลักษณะเหมือนเมล็ด สีต่าง ๆ สีดินเผา สีฟ้า สีเหลือง สีเขียว และสีแดง (รูป 42)

40

40. ไห ดินเผา 45 x 30 ซม © HW

41. ที่ติดบา ดินเผาและเหล็ก 10 x 10 ซม © HW

41

ยุคอาณาจักรเมืองพระนคร (คริสต์ศักราชที่ 9 ถึง คริสต์ศักราชที่ 13)

เครื่องปั้นดินเผาในยุคอาณาจักรเมืองพระนครทำด้วยหินทรายเผา เป็นส่วนใหญ่ ไม่มีเคลือบ หรือเคลือบเป็นสีขาว สีงาช้าง เขียวอ่อน เหลืองอ่อน แดงไหม้ น้ำตาล เขียวมะกอก หรือดำ

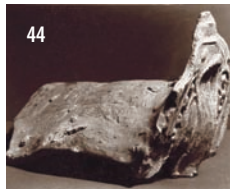
ก. แจกันและภาชนะ ไห แจกัน อ่าง โกศ ขาม / หีบ แจกันรูปสัตว์ แจกันไม่มีทรง (รูป 43)

43

43. ภาชนะเครื่องปั้นดินเผา © EFEO

44-45. กระเบื้อง ดินเผา 20-50 ซม © EFEO

44

42

42. ลูกปัด ลูกแก้ว 0.2 - 0.5 ซม © HW

45

ข. กระเบื้องประดับหลังคา (รูป 44-45)

ยุคหลังอาณาจักรเมืองพระนคร (คริสต์ศักราชที่ 14 ถึงต้น คริสต์ศักราชที่ 20)

ก. เครื่องประดับดินเผา ซากเรือแตก จมในน้ำนํ้ากัมพูชา อาจจะมีสินค้าที่บรรจุทุกเหล็อยู่ เช่น แจกันเงิน แจกันสุโขทัย หรือเวียตนาม (รูป 46)

46. ไห ดินเผา เคลือบสีน้ำตาล 61 x 43 ซม © NMC

46

สภาการพิพิธภัณฑ์ระหว่างชาติ (International Council of Museums) หรือ ICOM เป็นองค์การนานาชาติที่มีความสำคัญมากในวงการพิพิธภัณฑ์ และบุคลากรที่อยู่ในวิชาชีพพิพิธภัณฑ์ ที่มีจุดมุ่งหมายในการสงวนรักษา สืบทอดและสร้างความเข้าใจให้กับสังคม เกี่ยวกับมรดกโลก ทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม ทั้งที่เป็นปัจจุบันและอนาคต ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม

ICOM เป็นขบวนการนานาชาติของผู้เชี่ยวชาญและผู้มีอาชีพในวงการพิพิธภัณฑ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับหลายสาขาวิชา มีสมาชิกมากกว่า 26,000 จาก 151 ประเทศ

ICOM ก่อตั้งขึ้นใน ค.ศ. 1946 ในลักษณะการเป็นองค์กรที่ไม่แสวงกำไร และไม่ขึ้นกับรัฐบาล (NGO) แต่มีการทำงานสัมพันธ์เป็นทางการกับ UNESCO และมีฐานะเป็นที่ปรึกษาของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม องค์การสหประชาชาติ

ICOM ถือว่า การต่อต้านในการลักลอบค้าทรัพย์สินทางวัฒนธรรมแบบผิดกฎหมาย เป็นเป้าหมายหลักของ ICOM บัญชีแดง รายการโบราณวัตถุเสี่ยงต่อการสูญหายของประเทศกัมพูชา ได้ถูกจัดทำขึ้นมาเพื่อป้องกันการโจรกรรม การลักขโมยและ การนำออกซึ่งทรัพย์สินทางวัฒนธรรมของประเทศกัมพูชา บัญชีแดงฉบับนี้ เป็นบัญชีเพิ่มเติมจากที่ได้มีการเผยแพร่บัญชีแดงอื่น ในอาฟิกา ลาตินอเมริกา อีรัก อัฟกานิสถาน และเปรู

<http://icom.museum/redlist>

บัญชีแดงนี้ได้รับการสนับสนุนจาก

*U.S. Department of State
Bureau of Educational and Cultural Affairs*

Maison de l'UNESCO

1, rue Miollis - 75732 Paris Cedex 15 - France

Phone: +33 (0)1 47 34 05 00 - Fax: +33 (0)1 43 06 78 62

Email: secreariat@icom.museum - Website: <http://icom.museum>